

કવિ રેવાશંકર દેવ *Page 39*

નરસિંહ મેહતાના બાપનું શ્રાદ્ધ.

જ્ઞાતી પ્રસિદ્ધ કવિ,

શા. ચીમનલાલ લલુભાઈ બુકસેલર.

૧. મુબૈકચોક—મહાવાદ.

સને ૧૯૨૬.

પ્રત ૬૯૦૦.

આરતી ના.

—(૦)—

શ્રી પ્રગલ્ભિનાથ મુદ્રણાલયમાં પટેલ શ્રીમાનાઈ દયપતરામે
અધ્ય. કે. શાહપુર નાગોળા—મહાવાદ.

કીમત રૂ. ૦—૨—૦

નરસિંહ મહેતાના બાપનું શ્રાદ્ધ.

રાગ છપય-ગુનાગઢ નીજ ગામ, વિપ્ર આ નાગર કહાવે;
 નરસૈં મહેતો રંઠ કૃષ્ણના તે ગુણ ગાવે ૧
 વાલા વિશ્વાધાર, વિપ્રની વાહારે આવે;
 તે તાતનું શ્રાદ્ધ, સપ્તમી સોમે કહાવે. ૨
 વણસીધર વડો બ્રાત, મોટાઈ મનમાં લાવે;
 મોતીએ ક્યો વિચાર, શ્રાદ્ધ નીજ ઘેર ઠરાવે. ૩
 જન્ય મહેતા ધ્રુત કાજ ધ્યાન ઝોછવમાં ધરાવે;
 રેવાશંકરનો શીરદાર, ભમતની વારે આવે. ૪

હાળી—હાંદારે મોક્ષનું પદ જેણે હીધું, મીરાંનું વિષ અમૃત કીધું;
 તે મહેતાને કાજ કાવે, વિપ્રનું રૂપ ધરીને આવે.
 શ્રાદ્ધ આ કોઈ ચિત ધરશે, તેની તો પેઠી સાતે તરશે,
 મહેતાએ એનું નામ લીધું, કૃષ્ણજી મારે શ્રાદ્ધ કીધું,
 નાગર બ્રાહ્મણ નરસૈં મહેતો, જેણે કૃષ્ણનું ધ્યાન ધર્યું;

મેહેણું ભાગવા મહેતાજીનું આવી સામળે શ્રાદ્ધ કર્યું.

લાવણી—ગુનાગઢના મહેતા રહેવાસી, બ્રાત જે વણસીધર કરતાં
 પીતા શ્રાદ્ધનો દીવસ આવ્યો, વણસીધર પોતે કરતાં,

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૌપીરાશ્વિટ વિભાગ]

અનુક્રમાક ૧૨૦૫૨ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ જરૂર નહોતી પાયા
/ ૧૨૧૨૫

વિષય ૪ : ૪

એમ કરતાં પ્રીત્રા દીન આવ્યો. સામગ્રી આ તૈયાર કરી,
નાત જત ને સગાં સંબંધી, તેને કારણે વાત ધરી.

દાળ—ત્યાં વણસીધર કે વચન સુણોને માટે,
કાલે શ્રાદ્ધ પીતાતું વેલો આવે તો સાટે.

ઝોટલી અમ ઉપર મહેર તમારે ધરવી.

કાલે આવીને રસોઈ સારી કરવી.

એમ વાતચીત નામરને પુછી પુઠે નોતરે ત્યાર ક્યું.

મેણું ભાગવા મહેતાજીતું આવી સામળે શ્રાદ્ધ ક્યું.

લાવણી—વણસીધર ત્યાં દેખ નોતરે, સર્વે જનને મન આવ્યા.

સર્વ લોકને કહ્યા, પછી તે મહેતાને મંદીર આવ્યા.

દારે આવીને ખોલ્યા મુખથી કરી ગર્વ મનમાં મારે;

નરસૈયા અલ્યા કહું છું નોતરે કાલે આવજો ઘેર મારે.

દાળ—કાલે પ્રાતઃકાળે વેલો રસોઈમાં બળજો,

અલ્યા લાવી પત્રને પત્રાળાં તું કરજો,

જળ સ્પર્શવાને કાલે આ તારી મોકલજો,

સાંભળ વડુ ખાં મીઠું પાણી તું બરજો,

મેઠો મેઠો તું ચંચ વગાડે, જીવતા સુધી તાર પેટ બધું,

મેણું ભાગવા મહેતાજીતું આવી સામળે શ્રાદ્ધ ક્યું.

લાવણી—નાત જતમાં નામ ન કાઢ્યું તારા સંબંધી વેરાગી

વરા વાળને શ્રાદ્ધ પિતાતું કરવું નહીં ને આવું માગી

વેલો આવજો મંદીર મારે કમ કાજ સૌપાં બરવા;

લેખ જ માંસડી આપું ધઉની તારી આંને દળવા.

હાળ—તું સાંભળ નરસૌયા સત્યા સીખામણુ મારી

કાલે પરહરજે તું ટોળી વૈરાગીના તારી. ૧

નહિ સાળુ વજ્ર હું કહું શું વાત વિચારી

તારા દેખી ઢંગ ને દુઃખ પામું હું બારી. ૨

તારા સંગ તો વાત કરતાં અવર લોક દેખીને ડર,

મેહલું ભાગવા મહેતાનું આવી સાંભળે બ્રાહ્મ કયું ૩

લાવણી—કાણુ વચન ત્યાં એવું સાંભળી મહેતાજી બોલ્યા પાણી

મુરખ જાત તું શું બોલે છે, નીચ બુદ્ધિ તારી જાણી ૧

હું દુર્જન પણ હરીજન કાવું, તારે મોહોલે હું નહિ આવું,

સીદ્ધને ગર્વ તું મનમાં ધરે છે રંક જનને શું આવું ૨

હાળ—મુને હરીએ રંક નામરના કુળમાં કીધો.

મુને પિતારે ઉપાડી સે ના લીધો. ૧

આ કહણુ વચન તારૂ વીધ કરી મેં પીધું

મને જમ્યા પહેલું મુરખ મેંલું દીધું. ૨

મટતું નથીરે મને ભોજન કરવું લાગ્યું વેગ ઉર જાણખડું

મેહેલું ભાગવા મહેતાનું આવી સાંભળે બ્રાહ્મ કયું ૩

લાવણી—એવા વચન મેતાનાં સાંભળી વણસીવર નિજ ધેરમથે

મેતી મનમાં માહી દુઃખ પામી કહણુ બોલ મેહેતાને કહ્યો

સાંભળો કંથ સ્વામીજી મારાં સુંગા બાપ કે સીર નાંખી

પડી નાચજી હાથ તમારે કોષ દીન સુખ હું નવ પામી

હાળ—આ લાગ્યું તમારે જન્મ સુધી ગાવું

સૌ નાત જાતમાં નીચું નાક કરી આવું.

વળ કાલ સવારે તો પિતા બ્રાહ્મ આવ્યું

મારે મનુષ્ય થયે પણ નથી જેઠ ધેર જાવું;
એવું કહીને રૂદન કરે છે, નેત્ર માછી નીર ભર્યું
મેણું ભાગવા મેહેતાજીનું આવી સામળે શ્રાદ્ધ કયું

લાવણી—નથી સ્વાદ બોજનનો દીધો વસ્ત્ર અંગે તો નવ પામી,
જીવણ વસ્ત્રમાં જન્મ શ્રમાયો લખી કર્મમાં શી ખામી.
માટે કંથ મેહેતાજી મળવા. એવું દુઃખ આ ક્યમ સહીએ,
કર જોડીને કહું છું રતની કાલે જેઠ ધેર નહીં જઇએ

હાળ—તમે સાંભળો કંથજી લોકડીઆમાં રહીએ

મોટી ખાપણુ લાગે શું મુખ લેષને ખાઇએ

તમે શ્રાદ્ધ કરો ધેર વિપ્ર પાંચને કહીએ;

આ કહ્યાં વચન જે કહણુ તમારા ભાઇએ.

તે લખ્યું રૂદમાં સત્ય નાથજી નોતું જણ્યુ આ કપટ ભણ્યું;

મેણું ભાગવા મેહેતાજીનું; આવી જ્ઞાનળે શ્રાદ્ધ કયું.

લાવણી—એવા વચન મેહેતીનાં સાંભળી મેહેતાજીનું મન ડ્યું

કાડી એક મુજ પાસ મળે નહિ, કહેને શ્રાદ્ધ હું કેવું કર

દ્રવ્ય વીનાનું વૃથા જીવવું દ્રવ્યવાનને માન મળે;

દ્રવ્યવંતને સૌ ડહયો કે', દ્રવ્ય વિના ધૈનામાં બળે.

હાળ—કો દ્રવ્ય વિના તો હીકે વનમાં ફરતા

કો દ્રવ્ય વિના તો વિના મોતથી મરતા

કો દ્રવ્યને કાળે તે પરનો પ્રાણુ પરહરતા,

કો દ્રવ્યને કાળે તો કહણુ કાસદાં કરતા,

દ્રવ્ય વિનાનું કામ નથી કાંઈ દ્રવ્યવંતનું કામ પડ્યું;

મેણું ભાગવા મેહેતાજીનું આવી સામળે શ્રાદ્ધ કયું.

લાવણી—મેહેતી વળતી વચન વદે. એક વીનંતી સુણો મારી
આપું વાળી એક હીષ તણી તે વાલ પાયની છે મારી
વાળી વણીકને ઘેર ધરાવો એક સત્ય વિચાર ઠયો
લાવો તે પર સૌ સામગ્રી વળતા કંથજી શ્રાધ કરો.

દાળ.—મેહેતાને મેહેતીએ વાળી કરમાં આપી

ભેષ સાધ્યા વણીકને ઘેર ધીરજ મન વ્યાપી. ૧

જમ કહે વણીકને વાળી કરમાં ધ્યોને

શ્રદ્ધ જોળ દાળ ને તાંદુલ અમને દોને ૨

વાળી લેષને સર્વ આપીયું મથવીજી સરસે ખડે

મેહેણું ભાગવા મેહેતાજીનું આવી શામળે શ્રાદ્ધ કયું

લાવણી—સામગ્રી સરવે આપી ત્યાં મેહેતા મનમાં હરખાયા.

શ્રદ્ધ જોળ ને દાળ તાંદુલ તે સરવે ભેષ ઘેર આવ્યા.

સોંપી નારને સૌ સામગ્રી, જગત સાર જીગમાં લેવા,

રસોષ કરોને નોતમ નારી, જમું નોતરાં હું દેવા

૩ દાળ—ત્યાં નારી કહે તમે પાંચ નોતરા દેજો,

કોષ અવરને કોહો તો આવી મુજને કહેજો ૧

એવી દુણી વાત મેહેતાજી નાગરમાં આવ્યા,

ત્યા પચાસ સાઠ નાગર નાતના બોલાવ્યા ૨

કાલે શ્રાદ્ધનું કહ્યું હું નોતરું સર્વ જણને હુંએ ખડે

મેહેણું ભાગવા મેહેતાજીનું આવી શામળે શ્રાદ્ધ કયું ૩

લાવણી—એમ કહીને મેતાજી સાધ્યા દાર દીઠ રોડે કહે છે,

નામર કહે નરસે થયો ધંધો શા માટે મેણા દે છે,

કોષ કહે વરસ સીતેરની વાતો, એને જમ છે મેં નાણી,

આજ શ્રાદ્ધનું દે છે નોતરું; એક વાત અચરત જણી.

હાળ—કાંઈ કહે બાસો એનો આપડે ધરીએ

તજી વણસીધરનું ધર ને ભુખે મરીએ,

૧

એતો જમણવેળા એ તુળશી હાથમાં મુકે.

એ સર્વે ગેરાગી જામનાઠ ત્યાં કુકે,

૨

એ કરતાં વણસીધર સારો, મીથ્યા નોતડું આએ કર્યું,

મેણું ભાગવા મહેતાજીનું આવી જામળે શ્રાધ કર્યું,

લાવણી—મર્વ નાતમાં દેધ નોતરાં, મેહેતા મંદીર મણી વળ્યા.

સઠળ નાત નાગર ત્યાં સરવે મેહેતાને ખારગમાં મળ્યા.

નમસ્કાર મેહેતાએ કરાને, સૌને નોતડું ત્યાં કીધું

સઠળ વિપ્ર હરખાવા મનમાં મેહેતે આજ આ શું કીધું

હાળ—કાંઈ કહે અમરથા મેહેનો બોલે વાણી.

કાંઈ કહે ખરૂં બાઈ પ્રસન્ન સારંગવાણી

૧

ત્યાં મળી નાગરે વિચાર મનમાં કીધો,

એક સાચો જુઠો ઉત્તર મેહેતાને દીધો

૨

પ્રથમ પેહેલું ભોજન જ્યાં ચાશે, તેને ઘેર સૌનેય ખર,

મેણું ભાગવા મહેતાજીનું આવી જામળે શ્રાધ કર્યું,

૩

લાવણી—તેહ મુણી મેહેતાજી આગ્યા વણસીધરને દાર;

કહું બાત સરવેને નોતડું. કાલે આવળે ઘેર મારે.

૧

એમ કહી આવ્યા નીજ મંદીર બેસી હાથ માળા લીધી;

સરવે બોઠો ત્યાં સેન કર્યું પણ મેહેતે અરજ દરીને કીધી.

૨

હાળ—એમ કરતાં પ્રાતઃકાળ થયો ત્યાં જ્યારે,

સઠ બીજીક લગત જન ઉઠ્યા સરવે ત્યારે,

૧

ત્યાં મેહેતો મહેતી ખ્યાન કબ્જનું ધરતાં

સઠ બાધુ તણી સામગ્રી બને કરતાં

૨

મેહેતી કહે તમે સુણો કંથજી વૃતવીણ સરવેજ ખાર,
 મેંહું ભાગવા મેહેતાજીનું આવી શામળે આધ કર્યું.
 હાવણી—જાગે મેહેતાજી ધત ક્ષેષ આવો, એવી શીખ મેહેતીએ કહી
 મેહેતાજી ત્યાં તનજર થયાને, તન તાંબડી હાથ મહી
 રસોઈ કરે મેહેતીજી સારી, વૃત સેષને હું આવું,
 એમ કહીને ગયા નગરમાં, બીજીક જનને મન આવ્યું

હાજી—દસ પૈશવ બેઠા ધ્યાન ફળનું ધરતા,
 આવો મેહેતીજી હમણાં યાદ હમે નો કરતા ૧
 આસન ત્યાં આયુ મેહેતા મનમાં આવ્યા,
 ધન્ય બાગ્ય હમણે મેહેતા તમે અહીં આવ્યા, ૨
 ખાવન અમને કરો મેહેતાજી, તમને દેખી મારે મન કંચું,
 મેંહું ભાગવા મેહેતાજીનું આવી શામળે આધ કર્યું. ૩

હાવણી—કીરતન દો કંઈ ભજન કરોને આજ આનંદ અમને વ્યાપો
 મેહેતો કહે મારે આધ પીતાનું, આટલી તાંબડી ઘૂન વ્યાપો,
 વાણીક કહે અમે પુઠે રહ્યું, એવી સાખ સર્વે હીધી.
 પેલી તાંબડી દુરજ નાખી, મેહેતે કાંસી કરમાં લીધી

હાજી—એ સરવ મંડળી ઝોજળ કરવા બેઠી,
 પેલી ધર કામની ચાંતાતુરમાં પેઠી
 ત્યાં થયા જત્ર મધ્યાનજ પુરજ સાર,
 આવ્યા નાગર જોવા કરે છે મન વીચાર, ૨
 ઘઉં ધરમાં આવે ને જીવે બારણે નાગર મનમાં કપટ ભયું
 મેંહું ભાગવા મેહેતાજીનું આવી આધ કર્યું.

હાવણી—ફદન કરે ગંગાજાલ ધરમાં, જીગત લોક મેણાં દેશે,
 મળશે નાત નાગરની ટોળે. કુળજી આજરે ક્યમ રહેશે,

હું દુઃખજને દુઃખ મોઢું, મેહતા ધ્યાનમાં ક્યહી હશે;
રંકની વહારે વહેલા આવજો, ગત હમારી શી થાશે.

૨

કાળ—ઓ દીનખંધું ભગવાન દાસના ખેડી,

મોરલીધર મોહન તમ વીના હું શેડી,

૧

નટવર હરી હો નંદલાલ મોરારી,

ત્રીકમળ તમારો મુજને બરસો બારી.

૨

એમ કહીને કરી વીનંતી મનમાં કૃષ્ણનું ધ્યાન ધર્યું;

મેણું ભાગવા મેહેતાળનું આવી શામળે શ્રાવ કર્યું;

૩

લાવણી—અરબ સુણો મહેતાની સંવે તગત ધાયા અંતરજામી;

મહી હાથ લક્ષ્મીજી ખોલ્યા, તુરત શામળે શીરનામી.

૧

મજની વહારે ગયા કૃષ્ણજી, પંચાળીની રાખી લાજ;

કહા તેલ મુઘનવા ત રયો, અ જ હડીયા કોને કાજ.

૨

કાળ—કહે કૃષ્ણ લક્ષ્મીજી આજનો વારો,

કો ધ્યાન ધરે ઓચ્છવર્મા ભક્ત તમારો

૧

તેને ધેર શ્રાદ્ધ પીતાનું છે નીરધાર;

તે રહ્યા ઓચ્છવર્મા કંઈ હું તેની વાહાર.

૨

ઓધવ માધવ સરવે આવજો કૃષ્ણ રંકનુ રૂપ ધર્યું;

મેણું ભાગવા મેહેતાળનું આવી શામળે શ્રાદ્ધ કર્યું.

૩

લાવણી—નરસેયાનું રૂપ ધરીને, આવ્યા તાંબડી લેષ હાથે,

આપી તાંબડી અમળા કરમાં દીનખંધું દીનાનાથે.

અંખાખાઈ કંઈ સુણો મહેતાજી, અવર કામની દુર ધરો;

તેડી ગોરને વહેલા ચાલો, વળતી કંઠજી શ્રાદ્ધ કરો.

કાળ—એવું સુણી મેહેતાજી ગોરને તેડી લાવ્યા,

તમે વેહેલા ચાલો એમ કરતા મંદીર આવ્યા.

ત્યાં અત્રત દ્રષ્ટિએ અવિનાશીએ જોયું;

મેહેતાના ધરતું કોટી દુઃખ ત્યાં જોયું. ૨

કંચન બાજઠ આપ્યા ગોરને, ગંગા નીર પીવાને બરયું;

મેણુ બાગવા મેહેતાજીતું આવી શામળે શ્રાદ્ધ કર્યું. ૩

લાવણી—મહેતાજી ત્યાં જોડ્યા મુખથી, સઠળ લોકને પરવરો; ૪

જાળા એક સુંદર દેખાડી, જાએને બાધ ત્યાં રસોધ કરો,

એમ કરતાં ઝોધવજી અબ્યા વેદ સર્વે વણ્ણારાનો;

ખર પુન્ય નરસેયા તુંજને, શ્રાધ પીતા દીન મારાનો.

દાળ—ત્યાં નરસેયો કહે, આ પુન્ય સરવે તારે.

દીજ શહજ નેતરયા, ને ઘેર અમારે, ૧

ત્યાં લોઠ દાળને તાદુલ ધી ને સાર,

સાઠર શામળીએ આપી ત્યાં નિરધાર.

નાગર લોક ત્યાં રસોધ કરે છે મેહતે વજ્ર લેષ ધામ ધરયું

મેણુ બાગવા મેહેતાજીતું આવી શામળે શ્રાદ્ધ કર્યું.

લાવણી—પોતે નાહીને શ્રાધ કરે છે જરી પીતાંબર ત્યાં પહેરી,

કનક ઉતારી આપી ગોરને, લાલ જાન શુદ્ધ ધેરી;

નરહરી નાર લેષને મુકે, અમારા પુરમાં મોક્ષ ધરે.

દાળ—મોકાતેર પહેડી પ્રીતમજી ઝોધાર્યારે

ત્યાં આપો આપ અવિનાશી ચઢીયા વાહારેરે

ત્યાં કરી શ્રાધ કમળા વર ઉઠ્યા બ્યાંહી,

કંચન મોતી દોશાલા વેંચી ત્યાંહી. ૨

કોટી મોહોર બાલજીને આપી નરસેયજીતું કુળ તર્યું,

મેણુ બાગવા મેહેતાજીતું આવી શામળે શ્રાદ્ધ કર્યું

સાવણી—આફ કરી શામળીઓ હાથા, સર્વે જનને મન ભાળ્યા;

હેવા સાજ મહેતાની નાગર નરસંધ્યાના ઘેર આવ્યા.

નાગર કેટલા મન વિચારે પહેલા, મહેતાને ઘેર જઈશું,

સાજ લઈ ફાડી પતરાળાં, વણસીધરને ઘેર જઈશું.

હાળ—ઝોમ દહી નાગરી નાત મળી સૌ ટોળે,

ત્યાં મર્વ બરેલી વાંકા વેણુ સ્ત્રીઓ ખોસે,

ખલી ઝો ધુમાડો પેલા ધરમાં જાયે;

કોઈ કહે વણીકતું ધર ત્યાં શું થાયે.

કંઈ વચન ત્યાં કહે કામની, મહેતે વલ્લ લેઈ ધામ ભયું

મહેર ભાગવા મહેતાજીતું આવી શામળે આફ કયું.

સાવણી—મહેતાએ સડને શાળા આપી, સર્વે નાત ત્યાં જઈ બેઠી;

ખોજન તીકળ્યા ભાત ભાતના, સડને મન ચીંતા પેઠી.

કોઈ કહે એને દાવસ નહોતું કોઈ કહે દ્રવ્ય નગદી દાઢયું.

કોઈ કહે ઢાંગથી ટોળે કીધું, કોઈ કહે શામળ શું થાયું,

હાળ—બરેલી પેંડા ધેખરને દુધપાક,

મગલ મેસુર શીરો પુરી શાક

ફસ વીસ મહેરો મોતીમાળા માગીધાર,

ત્યાં આપે વહેંચીને છાણુ ગુમદાધાર.

એવું દેખીને મંગાયાઈ મુજને આપો હું અંગ ધરં.

મહેર ભાગવા મહેતાજીતું શામળે આફ કયું.

સાવણી—મહેતે તો માયા પુર કીધું, કોઈ નાથ મુજને દોને,

મહેતે દાખડા સરવ બતાવ્યા. સારો જોઈ માંહીથી દ્યોને.

મહેતી તે દાખડો સારો લઈને, અણુપણું સરવે અંગ ધરે

શામળીઓ શણગાર ધરાવે કનક કેસરી આઠ કરે,

હાળી—ત્યાં રૂપલદગી તોલનારી નિહાળી,
તે આપી નાતમા નગરી રહી સહ બાળી.

ત્યાં ગર્વ તણ નાગર કે ધન્ય કરણી.

આમ પરમ ભાગ્ય તું નરસમ આને પગણી.

મહેતી કહે મારે વગર નોતરે કાલે વલુસીધરને ધેર કયું

મેણું ભાગવા મહેતાણતું આવી શામળે આદ કયું.

લાવણી—નાત સર્વને આપી દગણા પુરણ શ્રાવનો કર્યો વરો,

નામર ભોજન કરીને આલ્યા ભોજન મહેતા તમે કરો.

મહેતો કહે હું ત્રપ્ત થયો છું વિપ્ર ગર્વ જમી ગયા.

કાઠી સર્વ પતરાળા પોતે, અંતરધ્યાન શ્રી કળ્યુ થયા.

હાળી—ત્યાં જ્યાં શામળે મહેતાને ખુદિ દાવી

પેલી કાંશી નાંખીને તરછે તામ લોધી.

મારે ધેર શ્રાદ્ધ છે, ચીતામાં ચીતા વ્યાપી;

એવું જાણી વણીકે તામડી ભરીને આપી

તે લઈ મહેતાણ આલ્યા વાટમા મળ્યા વિપ્રને મન કયું

મહેણુ ભાગવા મહેતાણતું શામળે આવી શ્રાદ્ધ કયું

લાવણી—વટે વિપ્ર ત્યાં ધન્ય મહેતાણ ભલો તમે તો કર્યો વરો;

કાલ દોઢવા અમને આપી, વલુસીધરપર છેક કર્યો,

એમ લોક મહેતાણને કહે છે મહેતે સાની ચેખા જાણી

નીરમુખ પાછાં પળ્યારે આલણ માટે વાંકી બોલે વાણી.

હાળી—એમ કરતાં આવ્યાં પોળની માંહે,

અતિ પતરાળાનો દમ પડ્યો છે ત્યાંહે.

હાં મહેતો આવી દરખા પુરણ મન,

ધૃત શીઃ લાન્વા મહેતી કહે કરે બોજન
અવહુ મહેતાજી વાપુ' જન્યે કૃપમાં નીરે બધું
મહેણું ભાગવા મહેતાજીનું અવી શામળે શ્રાવ કયું;

લાવણી—મહેતાજી ત્યા સત્ય બોલીયા કાણે પત વાપયું
કાન કળે હમણા આત્ર કાન કળ્યન નવ જાણ્યું
ત્યારે કામનાએ કર કરીયા ને કાળને જોળખ્યા મે'રે નહી
નાન જાતના પા, કર ને ગયા અર્ધી ચાન મહી

લણ—વન પત ગો-સોધર નહું મારે બાપુ;
હું જન્મ જનમની અવિચળ પદવી માયુ
મારી હુંડી દાર મેંસાણુરે હરીએ કીધું
આ શ્રાદ્ધ પીતાનું કરત હનું તે કીધું.
એમ કહીજ આનંદ પામી બકત જનુની જી મર.
મેણુ ભાગવા મહેતાજીનું અવી શામળે શ્રાદ્ધ કયું

લાવણી—શ્રદ્ધ આ સર્વ પુરણુ કીધું, બાવ બકિાધી ને ગાશે
મનની કામના પુરણુ થાશે, પવિત્ર તે નરમેક્ષ જાશે
સરસ કહેર ખબાતજી માંહે, આદીય ટોળકીયા કાવે,
આત્રી ગોત્ર કૃષ્ણાતી કલમા બકનરાજની મુજ ગાવે.

લણ—જે સદા શ્રામણીઓ તે તો કહે છે

રેવાશંકર બક્ષા કરજેડી કહે છે,
જેને સદા સાંચ શ્રામણીઓ દીન દયાળ,
આવા ગમત રાળે ગીરીવરધર ગે.પાલ,

રંક રેવાશંકરની વીનની સુણી શ્રામળે દુઃખ હયું
મેણું ભાગવા મહેતાજીનું આત્રી શ્રામળે શ્રાદ્ધ કયું

સાવણિ—શ્રાદ્ધ સાંભળી દાનજ કરશે કૃષ્ણ પીઆરાં કૃષ્ણ કાપે
 , મન વાંછીત ફલ એ સહિં આપે, સિદ્ધિનો પૈસો આપે.
 દેવાજીંઠર કે રાજ્ય થઈ કવિ કોઠમાં દેશેા ખોડ;
 ઓતાજન સહિ શ્રાદ્ધ સાંભળી ખરા ભાવે બોલો રહ્યોડાડ

કપીર કાવ્ય.

આમાં મહાત્મા કપીરના દોહરા અને તેમાં રહેલો શુદ્ધાર્થ ધણીજ સહેલી ભાષામાં એવો વિસ્તાર પુર્વક સમ-
જાવ્યો છે કે વાંચવાથી સુષ્ટી, ઇશ્વર લીલા, મૃત્યુ વિગેરે
સમજીનો ઘણોજ ઉત્કૃષ્ટ ખ્યાલ આપે છે ગમે તેવા પાપાણુ
હૃદયવાળા માણસને પણ આ પુસ્તક સાડે જ્ઞાન આપી નુતન
જીવનમાં પ્રવેશ કરાવે છે. પુસ્તક ફક્ત એકજવાર વાંચવા-
થીજ તે વારે વારે વાંચવાની પ્રેરણા કરે એવો એમાં અદ્ભુત
રસ છે. આમાં કુલ ૨૦ અંગ છે અને તે એટલા બધા આ-
કર્ષક છેકે તેનો વાંચવાથીજ સારો ખ્યાલ થશે આમાં મહાત્મા
કપીરનો ફોટો પણ અંદર દાખલ કરેલો છે. પુસ્તકનું કદ
જાગપાઠા ઈંચ લાંબું પહોળું કાગળ એજ ઉંચા પૃષ્ઠ સંખ્યા
૪૨૦, પાકું રૂપેરી વર્ણવાળું પુકું છતાં કિંમત રૂ. ૩-૦-૦
પોસ્ટ માફ.

મળવાનું ઠેઠાજી

શા. ચીમનલાલ લલ્લુભાઈ.

ઠે માણેકચોક—અમદાવાદ.

જાહેર ખખર.

મહાભારતની કથા.

અઢાર પર્વ સાથે

વ્યાસજી વલ્લભરામ સુરજરામની બનાવેલી.

મત્રીસ પ્રતળી	...	...	...	...	૨-૮-૦
મીઠી જોગજવ પકમાળા	...	...	...	...	૧-૦-૦
ભક્ત સીરામણી	...	...	...	...	૦-૪-૦
ભારત અઢારે પર્વ સાથે	...	...	...	...	૬-૦-૦
જ્ઞાનવેદની કથા	...	...	...	...	૦-૮-૦
જાનેમન્યુનો ચકાવો	...	...	...	...	૦-૮-૦
સુધન્વા આખ્યાન	...	...	...	...	૦-૮-૦
સ્વર્ગારોહણી	...	...	...	...	૦-૮-૦
સુરેખા હરણ	...	...	...	...	૦-૮-૦
કૃષ્ણચરિત્ર મોઢુ	...	...	...	...	૧-૮-૦
રામાયણ	...	...	...	...	૦-૮-૦
ગીરધરકૃત રામાયણ	...	...	...	...	૩-૮-૦
પાંડવા અશ્વમેધ	...	...	...	...	૦-૧૨-૦
પાંડવનું જીમડુ	...	...	...	...	૦-૮-૦

હમારી દુકાને તમામ જાતનાં પુસ્તકો મળશે.

બુકસેલર ચીમનલાલ લલ્લુભાઈ.

૩. માણેકચોક—અમદાવાદ.

